

Material d'estudi per a Operaris

IMPLANTACIÓ I MANTENIMENT DE GESPA

Parcs i Jardins de Barcelona, IM.

Ajuntament de
Barcelona

Parcs i Jardins

Parcs i Jardins de Barcelona, IM.

Elaborat a partir de:

Metodologia de Treball de Implantació i Manteniment de gespes
Parcs i Jardins de Barcelona, IM. 2014.

Els continguts d'aquesta publicació estan subjectes a una llicència de **Reconixement (by)**,
Es permet qualsevol explotació de l'obra, sempre que se'n citi la font.

La llicència completa es pot consultar a <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.ca>

Índex

1	Implantació de gespes	1
1.1	Preparació del terreny	1
1.2	Esmenes	2
1.3	Anivellament del terreny	3
1.4	Sembra.....	4
1.5	Cobriment de la llavor.....	5
1.6	Passada de corró	6
1.7	Implantació de pans d'herba	7
1.8	Implantació de fragments de planta (estaca).....	9
1.9	Reg post-implantació.....	10
1.10	Eliminació de males herbes.....	12
2	Tasques de manteniment.....	13
2.1	Reg	13
2.1.1	Reg automàtic programat	13
2.1.2	Reg amb mànega	14
2.2	Sega.....	15
2.3	Retall de vores	18
2.4	Perfilat de les vores	19
2.5	Escarificat i aireig	20
2.6	Enceball	22
2.7	Ressebra.....	23
3	Eines	25
3.1	Eines manuals.....	25
3.2	Eines mecàniques	26

1 Implantació de gespes

1.1 Preparació del terreny

Per a preparar el terreny les terres han de tenir prou saó (humitat).
Caldrà regar la zona un parell de dies abans del procés de preparació
per tal d'afavorir el treball del terreny,
tal i com s'explica al document de
"Preparació i manteniment del sòl".

Seguidament procedirem a fer una cava del terreny
a 30 o 35 centímetres de fondària final mínima aconsellable,
desfent bé els terrossos
i eliminant pedres i arrels que puguin aparèixer.

Si la cava és manual,
caldrà voltejar les terres superficials a la zona més profunda
i a la inversa 8 6amb l'ajut d'un arpiot, o amb una fanga.

Si la cava és mecànica,
farem dues passades creuades com a mínim amb el motocultor.

Per a fer aquestes tasques,
cal utilitzar guants de cuir per evitar talls, rascades, punxades
o contacte amb organismes patògens.
També cal utilitzar calçat de seguretat
per protegir el peu de possibles cops o talls amb les eines.

Quan es faci servir motocultor cal utilitzar, a més a més,
ulleres protectores i polaines (si la duresa del terreny ho requereix)
per evitar projeccions de fragments o partícules i cops,
protectors auditius contra el soroll i mascareta antipols si cal.

1.2 Esmenes

Són necessàries per aconseguir un sòl amb les condicions òptimes per al desenvolupament de la vegetació que volem implantar.

Es faran les esmenes minerals o orgàniques que siguin necessàries, aquestes s'han de distribuir de forma homogènia i superficial, utilitzant segons convingui la pala o el rascler.

En cas d'aplicar un adobat de fons químic o orgànic, cal tenir en compte la dosi d'adobat establerta.

Per això,

cal que determinis la quantitat que s'ha de distribuir en el parterre i l'apliquis fent dues passades creuades.

Després es torna a cavar el terreny fins a obtenir una mescla homogènia, amb una profunditat final mínima de 20 centímetres.

Per a fer aquestes tasques, cal utilitzar ulleres protectores per evitar lesions per projecció de fragments o partícules, guants de goma per no estar en contacte amb els productes químics (de cuir si l'esmena és orgànica), calçat de seguretat de l'any per tenir la sola en bones condicions i evitar rrelliscades i mascareta antipols.

1.3 Anivellament del terreny

Abans de la implantació, la superfície haurà d'assolir una consistència fina, amb aquest objectiu rasquem bé el terreny amb el rascle de fusta deixant-lo ben pla o amb els pendents que defineixen el terreny, tot eliminant les pedres i restes d'arrels que puguin quedar.

Aquesta operació la farem començant perpendicularment al llaurat per repartir el substrat de manera equilibrada a tota la superfície del terreny.

Les operacions a realitzar per anivellar el terreny seran:

- Desempedregat: en el procés de preparació del terreny es van traient al mateix temps les pedres més grans i posteriorment amb el rascle metàl·lic s'acaben de treure les més petites.
- Refinat: amb el rascle de fusta. En el cas de superfícies planes s'ha de rasclar tota la superfície de manera que la part central quedi sensiblement més alta (bombada). Això cal fer-ho per tal d'evitar que s'entolli quan es regui, assolint el nivell i el modelatge previst, i un perfil uniforme.
- Les pedres extretes en aquest procés seran tractades com a residu inert.

Per a fer aquestes tasques, cal utilitzar guants de cuir per protegir les mans de possibles rascades i calçat de seguretat.

1.4 Sembra

L'operació de sembra pot ser manual o mecànica i consisteix en distribuir la llavor sobre la superfície del terreny, de manera uniforme i homogènia, fent passades creuades, cal anar barrejant les llavors que utilitzem per tal de mantenir la homogeneïtat.

Posteriorment taparem les llavors mitjançant un rasclonat o amb l'aportació de cobre-sembrs.

Aquesta és una operació essencial per a una bona implantació de la futura gespa.

S'han de respectar les dosis de sembra recomanades segons la barreja o llavor monoespecífica seleccionada malgrat es recomana una forquilla entre 15 i 35 grams per metre quadrat (g/m^2), si bé es pot incrementar una mica en situacions que puguin comportar pèrdues de llavors (fred, ocells, ...).

L'època de sembra recomanable per les llavors de clima humit serà a principi de primavera i a la tardor.

En el cas de llavors de clima càlid l'època serà sempre a l'estiu.

És important el mínim trepig de la superfície del terreny per evitar compactacions.

En condicions meteorològiques adverses com vent o pluja no es recomana realitzar operacions de sembra.

Per a fer aquestes tasques, cal utilitzar sempre calçat de seguretat.

1.5 Cobriment de la llavor

El cobriment de la llavor és el factor determinant, ja que facilita la ràpida germinació de les llavors.

És convenient cobrint-les amb una capa de material normalment orgànic (enceball o roldó), una o dues vegades el diàmetre màxim de la llavor però en cap cas ha de ser més de 0,1 centímetres.

L'aportació del material també afavoreix la capacitat de retenció d'aigua de la capa d'arrelament i la regulació de la temperatura, i protegeix la sembra de l'acció dels ocells i insectes.

Utilitzarem la pala, distribuint el cobresembres de manera uniforme i homogènia en la superfície del terreny, fent lliscar el material per la pala i deixant-lo caure sobre el terreny de manera suau per evitar desplaçaments de la llavor.

També i en el cas de no disposar de material cobresembres efectuarem el cobriment de la llavor amb el mateix substrat.

Aquesta tasca es realitzarà amb un rascle, forca o escombra de plàstic, fent passades superficials que barregin el substrat amb la llavor.

És important el mínim trepig de la superfície del terreny per evitar compactacions.

Quan fem servir eines manuals és recomanable utilitzar guants de cuir per protegir les mans de possibles petites lesions produïdes pel fregament amb el mànec. Si al escampar la cobresembra hi ha una mica de vent o aquest és a ràfegues cal fer servir ulleres de protecció per evitar que alguna partícula ens entri als ulls. Cal vestir sempre calçat de seguretat.

1.6 Passada de corró

Una vegada hem finalitzat l'operació de sembra i cobriment de la llavor és convenient passar el corró, més encara si no hem fet servir cobresembres.

L'objectiu d'aquesta tasca és posar en contacte la llavor amb el substrat per evitar bosses d'aire que provoquin el dessecament de la llavor .

Passarem el corró d'esquenes per tota la superfície evitant lliscaments bruscs i girs que puguin fer malbé la superfície sembrada.

En llocs on no es pot utilitzar el corró farem servir un piconador ("pisón").

És important el mínim trepig de la superfície del terreny per evitar compactacions.

Per a fer aquestes tasques, cal utilitzar guants de cuir per protegir les mans de possibles petites lesions produïdes pel fregament amb el mànec o per cops.

Cal portar calçat de seguretat.

1.7 Implantació de pans d'herba

El pa d'herba és una gespa natural precultivada que es presenta en rotlles.

La implantació de gespes amb pa d'herba s'ha de dur a terme en absència de vent i amb el sòl en condicions de saó, ben anivellat i estabilitzat.

Es pot fer al llarg de tot l'any, però és recomana no fer-ho a l'estiu (exceptuant les de clima càlid).

Cal humitejar, regar lleugerament, just abans de col·locar els pans d'herba sobre la superfície perquè les arrels no s'assequin i trobin immediatament humitat.

Es poden utilitzar planxes o taulons de fusta per a l'operació de l'estesa de pans d'herba com a suport per a les persones per evitar crear desnivells a la superfície i diferències a la compactació del substrat.

S'iniciarà la col·locació per un dels extrems de forma alineada tot evitant el posterior trepig i assegurant el bon contacte de cada una de les juntes del pa d'herba amb el següent, quedant ben ajustades.

S'ha de començar el contacte des de les arestes inferiors cap a les superiors.

Les línies successives de pa d'herba es col·locaran a trencajunt cobrint tota la superfície del terreny.

Les restes de pa d'herba i les irregularitats es poden tallar amb una eina de tall.

Un cop acabada tota la superfície es pot afegir substrat a les juntes per evitar bosses d'aire que poden provocar el dessecament de la zona.

Aquesta operació no és del tot necessària si existeix bon contacte entre les peces.

Finalment es realitzarà una compactació suau amb un corró o similar per tota la superfície per tal de garantir un bon contacte entre el pa d'herba i el substrat d'implantació, fent especial tractament a les juntes i aplicarem un reg abundant que ajudi a l'assentament definitiu.

Quan s'hagin de moure els pans de terra per la superfície i a l'hora de carregar-los i descarregar-los dels vehicles, cal observar sempre les recomanacions fetes sobre moviments de càrregues al Manual de Prevenció de Riscos en Jardineria.

Cal utilitzar guants de cuir i calçat de seguretat de l'any per tenir la sola en bones condicions i evitar relliscades.

1.8 Implantació de fragments de planta (estaca)

Es tracta d'una tècnica d'implantació mitjançant la multiplicació vegetativa de les plantes. És realitza amb estolons, rizomes o divisió de mata.

Els fragments de planta els dipositarem dins de solcs oberts amb un plantador o auleta al terreny ja preparat, espaiats entre 15 i 30 centímetres i a una fondària aproximada de 5 centímetres, fent pressió al seu voltant, deixant sobresortint una part del fragment de la planta.

Finalment realitzarem una passada de corró per assegurar un bon contacte dels fragments de planta amb la terra.

D'igual manera que en el cas de la implantació de pans d'herba, i molt especialment en dies calorosos, cal regar immediatament després de fer la implantació per evitar-ne la dessecació.

Per a fer aquestes tasques, cal utilitzar guants de cuir i calçat de seguretat de l'any per tenir la sola en bones condicions i evitar relliscades.

1.9 Reg post-implantació

Per una correcta implantació de la gespa el reg és fonamental, especialment en època seca i calorosa.

El primer reg d'assentament ha de ser generós en tots els casos d'implantació.

En el cas de gespes implantades per llavor, els regs posteriors al de l'assentament han de ser freqüents i poc abundants, de manera que mantinguem permanentment humida la capa superficial del terreny, per tal d'afavorir la germinació de les llavors.

A mesura que passin els dies, s'aniran espaiant fins arribar a un règim de manteniment.

És habitual que en casos en els quals es manté la freqüència de reg inicial durant molts dies es propiciï el desenvolupament de malalties provocades per fongs que donen com a resultat les típiques clapes sense germinar.

L'aportació d'aigua s'ha de fer de forma uniforme, que arribi al sòl suaument, preferentment en forma de pluja fina.

En el cas de implantacions de gespes de clima càlid mitjançant la sembra, l'aportació d'aigua haurà d'estar molt controlada i els regs no s'hauran d'espaïar més de 4 hores entre ells, ja que aquest tipus d'implantació es realitza a les èpoques més caloroses de l'any i existeix el risc de dessecament de la capa superficial del substrat i per tant de les llavors.

Si per regar cal obrir les claus de pas i aixecar tapes d'arquetes, cal seguir les recomanacions fetes al manual de Prevenció de Riscos Laborals en Jardineria sobre moviments de càrregues.

Cal utilitzar guants de cuir per evitar talls, rascades, punxades o contacte amb organismes patògens i calçat de seguretat de l'any per tenir la sola en bones condicions i evitar relliscades.

1.10 Eliminació de males herbes

És freqüent que durant el període de naixença de la llavor, i afavorit per els regs molt freqüents, es desenvolupin males herbes que poden arribar a colonitzar el terreny evitant així el bon desenvolupament de les noves plantes, sobre tot en el cas de sèmbrs de llavors de clima càlid, moltes d'elles espècies de lent cobriment.

Aquestes herbes s'hauran d'eliminar des de l'arrel i de manera manual utilitzant un punxó o un magalló petit, fins a la totalitat cobriment de la superfície per el nou tapís.

2 Tasques de manteniment

2.1 Reg

El reg és l'operació de manteniment més important.

La gespa té grans necessitats hídriques ja que té una gran taxa de transpiració.

2.1.1 Reg automàtic programat

En gespes de nova implantació aplicarem regs molt curts i freqüents per evitar escolaments i afavorir que el sòl es mantingui sempre humit, facilitant i accelerant així la germinació de les llavors.

El reg en una gespa consolidada ha de ser més abundant i menys freqüent. La programació serà l'establerta al Manual de Reg on es determinen les freqüències i dosis de reg.

Si per regar cal obrir les claus de pas i aixecar tapes d'arquetes, cal seguir les recomanacions fetes al manual de Prevenció de Riscos Laborals en Jardineria sobre moviments de càrregues.

Cal utilitzar guants de protecció per evitar talls, rascades, punxades o contacte amb organismes patògens i calçat de seguretat de l'any per tenir la sola en bones condicions i evitar relliscades.

2.1.2 Reg amb mànega

L'aportació d'aigua

haurà de fer-se de forma uniforme a tota la superfície,
que arribi al sòl suaument en forma de pluja fina.

Si no és així podem provocar embassaments o zones poc regades,
donant com resultat un creixement irregular de la gespa.

Cal que evitem pèrdues d'aigua per escorrentia superficial,
sobretot en superfícies amb inclinació,
aportant l'aigua fent passades,
perquè el terra tingui temps d'absorbir-la i no es perdi.

S'ha d'evitar regar durant les hores de màxima insolació,
és recomanable regar
durant les primeres hores de la jornada laboral.

Si hem d'estar força estona en contacte amb l'aigua
cal utilitzar guants de làtex o nitril.

Cal portar sempre calçat de seguretat de l'any
per tenir la sola en bones condicions i evitar relliscades.

2.2 Sega

La sega és la tasca de manteniment a la que major temps dedicarem al llarg de tot l'any.

Consisteix en l'operació de tallar les plantes que conformen el tapís a una alçada determinada, per tal d'aconseguir l'efecte estètic pel qual l'hem implantat.

Com a pauta general, la primera sega convé fer-la quan tingui uns 14 centímetres i deixar-la a 8 o 10 centímetres d'alçada.

Mai s'ha de tallar més del 30% de l'alçada de la gespa. Cal disminuir progressivament l'alçada, per exemple, en dos cops separats per dos o tres dies.

Talls més baixos poden provocar l'arrabassament de les plantes encara no suficientment ben arrelades.

És convenient després d'efectuar la primera sega passar un corró compactador lleuger per consolidar l'arrelament.

En el cas se gespes d'espècies de clima càlid i desenvolupament horitzontal la primera sega encara es pot endarrerir molt més temps.

En aquesta primera fase de desenvolupament de la gespa, les restes de la sega no s'han de deixar sobre el tapís, aquestes seran recollides i tractades com a residu vegetal.

Quan s'hagin d'acumular o recollir les restes de sega cal observar sempre les recomanacions sobre moviments de càrregues fetes al Manual de Prevenció de Riscos en Jardineria.

Cal utilitzar guants de cuir per evitar talls, rascades, punxades o contacte amb organismes patògens i calçat de seguretat de l'any per tenir la sola en bones condicions i evitar relliscades.

Abans d'iniciar una sega serà necessari realitzar una neteja de la gespa, fent la recollida i eliminació dels residus sòlids, com papers, pedres, llaunes o ampolles, que per qualsevol procediment hagin arribat a les àrees de gespa.

Una sega irregular o poc freqüent produeix una gespa escassa, poc uniforme i favorable al desenvolupament de malalties i de males herbes.

Els principis bàsics d'una sega correcta són:

- Evitar tallar l'herba mullada perquè el tall no és homogeni.
- Controlar la velocitat d'avenç de la segadora per optimitzar la sega i no ha-ver de fer dobles passades. La velocitat de la segadora haurà de ser la d'una persona a peu.
- Alternar la direcció i sentit de la sega per aconseguir un tall homogeni.
- Revisar i mantenir correctament les ganivetes esmolant-les periòdicament i mantenint-les netes.
- Variar sempre progressivament l'alçada de la sega.
- Elevar l'alçada de la sega a l'estiu, per contrarestar els efectes de l'estrès tèrmic. Això cal fer-ho sempre que la gespa es vegi sotmesa a algun tipus de pressió externa (malalties, restriccions de reg...)
- Mantenir neta la segadora després de cada sega.

L'alçada de tall pot oscil·lar segons les espècies cultivades, en gespes d'espècies de clima càlid i creixement horitzontal aquesta alçada sempre serà menor.

És important no tallar més d'un terç de la superfície foliar. L'eliminació d'un percentatge superior

pot provocar l'aturada del creixement de les plantes.
El tall estimula el desenvolupament de fulles i tiges.

La freqüència de sega està determinada per:

- La velocitat de creixement de la gespa
- Condicions d'humitat i temperatura
- Alçada de tall
- Maquinària utilitzada

En cas de segues freqüents
es podran retornar les restes de la sega al tapís.

Si la freqüència de la sega és baixa
i, per tant, la quantitat de restes és important,
aquestes hauran de ser retirades per evitar un aspecte antiestètic
i sobre tot per evitar danys com:

- Desenvolupament de malalties.
- Increment del feltre que pot produir impermeabilitat del sòl.
- Fermentació que pot provocar cremades.
- Disseminació de males herbes.

En tot cas, les restes de la sega
seran considerades com a residu vegetal i tractades com a tal.

Per a fer aquestes tasques,
cal utilitzar guants de cuir per evitar rascades
quan seguem al voltant del tronc d'arbres i arbusts.
Cal portar sempre calçat de seguretat de l'any
per tenir la sola en bones condicions i evitar relliscades
i ulleres protectores per evitar que alguna partícula ens entri als ulls.
Cal utilitzar protectors auditius.

2.3 Retall de vores

Després de l'operació de sega cal fer un retall de les vores per acabar l'operació amb qualitat. Aquest retall consisteix en el tall de les àrees de gespa que limiten amb altres elements vegetals com arbres i arbustos o altres com murs, mobiliari, vores de parterre, etc...

Aquesta operació es realitza amb desbrossadora manual amb capçal de fil de niló.

Caldrà parar atenció en que l'herba tallada quedi a una alçada semblant al realitzat amb la segadora, procurant no retallar l'herba per sota dels límits establerts en la sega, i procurant no es produeixin danys a les plantes properes a la gespa.

Per a fer aquestes tasques, cal fer servir guants de cuir, ulleres protectores (millor si és pantalla), calçat de seguretat i protectors auditius. És important portar els arnesos de subjecció de la màquina ben ajustats i a l'alçada adequada per a un ús més còmode. Si el terreny és polsegós cal fer servir mascareta i si hi ha risc de trobar pedres o altres materials que puguin sortir projectats llavors cal vestir polaines, davantal i pantalla protectora facial completa.

2.4 Perfilat de les vores

El perfilat comprèn el retall i eliminació, fins i tot de la capa d'arrelament, de les vores de les àrees de gespa, tant exteriors, voreres, camins, paviments com interiors, massissos de flor, d'arbustos..., per el manteniment del traçat d'aquestes àrees.

El perfilat de les vores es realitzarà amb la pala de retall. Es procedirà utilitzant la pala perpendicularment a la superfície.

Quan fem servir eines manuals és recomanable utilitzar guants de cuir per protegir les mans de possibles petites lesions. Cal vestir sempre calçat de seguretat

2.5 Escarificat i aireig

Són operacions de manteniment destinades a recuperar la permeabilitat i l'aireació del sòl on està cultivada la gespa.

Un dels problemes més greus que afecten a la viabilitat de les gespes és la compactació del sòl.

La compactació a la capa d'arrelament i en el drenatge està produïda per l'ús i pel propi manteniment de les àrees de gespa també per l'acumulació d'una capa de feltre.

Els seus efectes negatius són:

- Reducció de la circulació d'aigua i aire en el sòl.
- Limitar el desenvolupament en profunditat de les arrels.
- Dificulta la penetració d'adob i esmenes a la capa d'arrelament.

Aquestes operacions s'han de dur a terme immediatament després d'una sega.

En gespes on s'ha produït una capa de feltre important, l'escarificat produeix una regeneració de les àrees de gespa, estimula la reproducció de les plantes (afillament) i el rejuveniment de la gespa.

També millora la circulació de l'aigua, nutrients i l'aire a través del sòl i es redueix l'ofegament de les arrels.

L'operació d'escarificat consisteix en penetrar en la capa de feltre trencant aquesta estructura, fent profunditat variable d'entre 2 i 4 centímetres amb una escarificadora, mitjançant ganivetes verticals. També és possible realitzar un escarificat lleuger manualment utilitzant rascles.

L'escarificat s'ha de fer en condicions favorables de creixement per facilitar la recuperació.

En gespes convencionals al final d'estiu i començament de la tardor, i en gespes de clima càlid al final de la primavera o al començament de l'estiu.

Cal evitar les condicions extremes de temperatura i humitat del sòl.

L'escarificat no es realitzarà en gespes acabades d'establir.

L'aireig consisteix en perforar la superfície, extraient part dels substrat de la capa d'arrelament.

Posteriorment es reomplen els forats amb sorra silícia i/o matèria orgànica tot incorporant-la mitjançant escombres.

El procés d'aireig es fa amb un airejador de pues buides.

L'aireig, a més dels beneficis aportats per l'escarificat, també aconsegueix millorar el drenatge i assolir un millor aprofitament de l'enceball.

Per facilitar l'aireig s'ha de humitejar el sòl.

Els cilindres de substrat extrets s'hauran de tractar com a residu.

Per a fer aquestes tasques, cal utilitzar guants de cuir per evitar rascades quan treballem al voltant del tronc d'arbres i arbusts. Cal portar sempre calçat de seguretat de l'any per tenir la sola en bones condicions i evitar relliscades i ulleres protectores per evitar que alguna partícula ens entri als ulls. Quan fem aquestes operacions amb maquinària, fer servir protectors auditius.

2.6 Enceball

Aquesta operació generalment es realitza després d'un escarificat o a un aireig.

Consisteix en aportar de manera superficial una capa de substrat per l'àrea de gespa, amb un gruix suficient de 3 a 6 mil·límetres. L'enceball es fa amb l'objectiu de millorar la fertilitat d'aquest sòl.

Aquest substrat s'escampa amb una pala i es distribueix amb el rascle o escombria de jardiner.

Es pot aprofitar una ressebra per realitzar l'enceball.

Quan fem servir eines manuals és recomanable utilitzar guants de cuir per protegir les mans de possibles petites lesions produïdes pel fregament amb el mànec. Si a l'escampar el substrat hi ha una mica de vent o aquest és a ràfegues cal fer servir ulleres de protecció per evitar que alguna partícula ens entri als ulls. Cal vestir sempre calçat de seguretat.

2.7 Ressebra

La ressebra permet recuperar les àrees de gespa degradades o amb un aspecte deficient.

Consisteix en sembrar de nou les zones que presenten una nul·la o baixa densitat d'herba.

Te com objectius principals rejaovenir les cobertes vegetals, a més d'evitar que les clapes sense vegetació es vegin colonitzades per males herbes.

Abans de ressebrar s'ha de segar la gespa amb un tall baix, i s'ha de fer preferentment un esscarificat i/o un aireig,

Incorporarem la llavor amb un lleuger enceball que mantindrà la humitat necessària per la seva germinació, i un posterior passi de corró que augmentarà el contacte de la llavor amb aquest material, evitant bosses d'aire.

Finalment, regarem de forma abundant perquè el sòl s'assenti i la llavor s'hidrati.

En el cas de gespes de clima càlid i que perden el color amb temperatures del terreny menors als 10° C (latència hivernal) es poden realitzar ressembres superficials amb espècies de clima temperat per mantenir el color en els mesos freds.

Si a l'escampar el substrat hi ha una mica de vent o aquest és a ràfegues cal fer servir ulleres de protecció per evitar que alguna partícula ens entri als ulls. Cal vestir sempre calçat de seguretat.

IMPLANTACIÓ I MANTENIMENT DE GESPES	EQUIPS DE PROTECCIÓ INDIVIDUAL SEGONS LA TASCA A REALITZAR						
	Ulleres	Pantalla facial completa	Guants	Protectors auditius	Calçat de seguretat	Polaines	Mascareta
Preparació manual del terreny			X		X		
Preparació mecànica del terreny	X		X	X	X	Si cal	Si cal
Esmenes	X		X		X		
Anivellament del terreny			X		X		
Sembra	Si cal				X		
Cobriment de la llavor	Si cal		X		X		
Passada de corró			X		X		
Col·locació de pans d'herba			X		X		
Reg automàtic			X		X		
Reg amb mànega			Si cal		X		
Sega	X		X	X	X		
Escarificat i aireig manual	X		X		X		
Escarificat i aireig mecànic	X		X	X	X		
Encebat	Si cal		X		X		
Retall de vores		X	X	X	X	Si cal	Si cal
Perfilat de les vores			X		X		

3 Eines

3.1 Eines manuals

Azada - Azadón		Magallón-A zadilla		Azadón de puas	
Xapo - Aixada - Càvec		Magalló - Caveguet - Caveguell		Arpiot	
Fanga		Escoba de jardiner de plàstic		Escoba de brezo	
Fanga		Escombra de jardiner de plàstic		Escombra de bruc	
Pala		Pala de recortar		Rastrillo	
Pala		Pala de retallar		Rascle	

Rrastrillo de madera		Tijera de podar	
Rascle de fusta		Tisores de podar	

3.2 Eines mecàniques

Motocultor

Motor de gasolina 4 temps: 1 cilindre - 4 CV
Transmissió a les freses per corretja i dues velocitats
Manillar que s'ajusta a l'alçada
Amplada total de les freses: 92 cm

Desbrossadora - Desbrozadora

Motor de gasolina 2 temps: 50 cc
Pes: 8 Kg
Sistema de tall: Fil, disc i ganiveta

Airejadora

Amplada de treball : 90 cm
Profunditat : fins a 8 cm.

Escarificadora

Amplada de treball : 1m
Profunditat de treball : 0,65 cm.

	
<p>Segadora mitjana automotriu Motor de gasolina 4 temps: 2 cilindres - 17CV Transmissió d'avançament hidrostàtica Capacitat del recollidor: 300 litres Amplada de tall: 1.07 m Alçada de tall: 19-90 mm Velocitat de treball: 9,3 km/h</p>	<p>Segadora petita autopropulsada Motor de gasolina 4 temps: 2 cilindres - 6CV Transmissió d'avançament hidrostàtica Capacitat del recollidor: 70 litres Amplada de tall: 53 cm Velocitat de treball: 4km/h</p>